

avangada

20
cèntims
girona

periòdic d'esquerra — any I núm. 1 — 28 de març de 1931

la mà

el nostre ideari

Per seguir el protocol salutem a la premsa, als lectors, als amics, a tots els que defensen honoradament un ideal exposat a la llum del dia.

Voldriem estirar la mà per encaixar francament amb els amics de les coses nostres o tustar-los l'espatlla per tal de convidar-los a actuar.

No tenim el braç prou llarg i acudim a la nostra imaginació exuberant. Estirem els pals de la nostra emissora de T. S. F. i les antenes d'arreu rebran el nostre crit:

S. O. S... S. O. S.... S. O. S.....

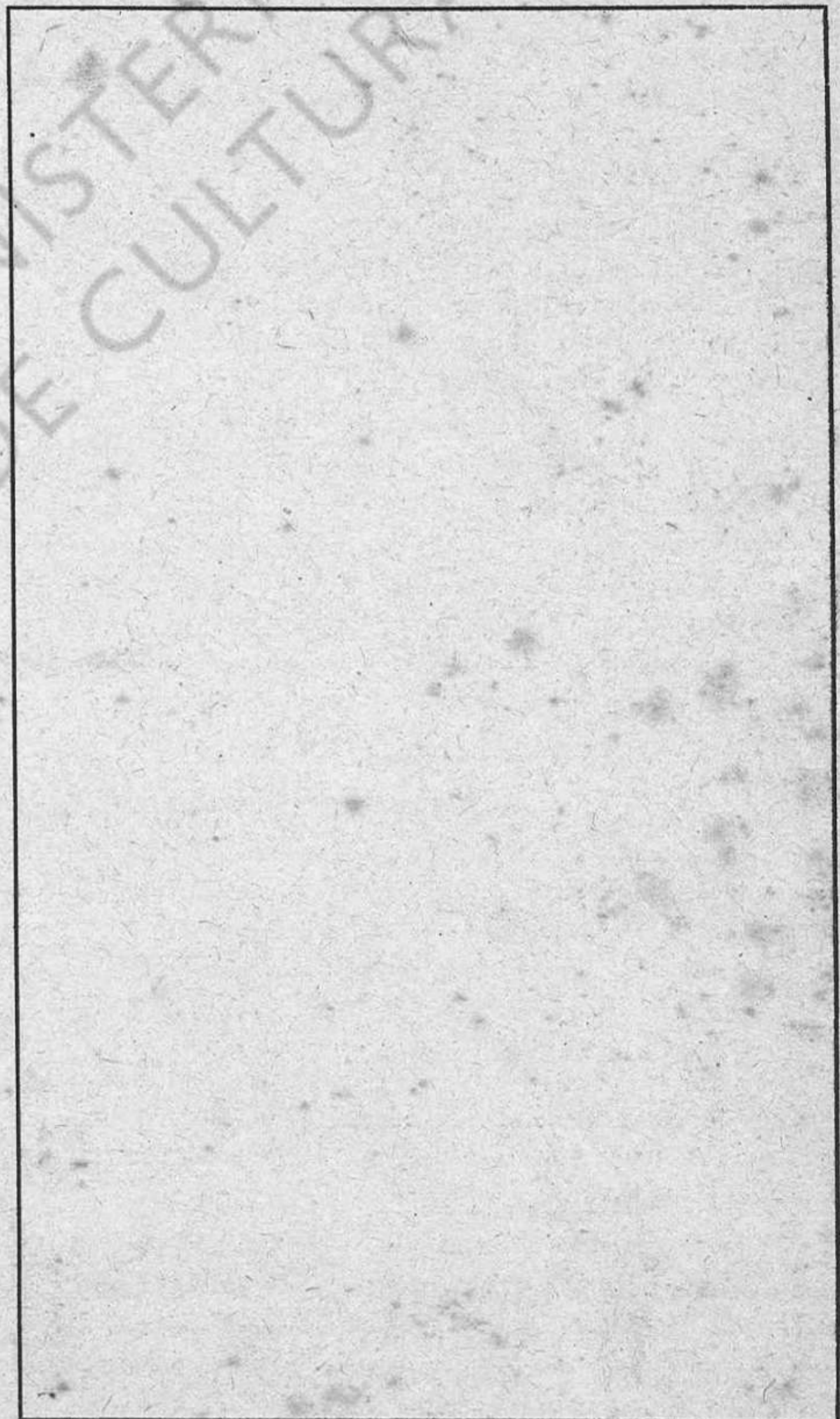
Ha nascut un nou plançó! amics! companys! Trameteu llevadores, metges, proveïments perquè el nadó es faci gran; perquè sigui nodrit amb el suc de tota la ciutadania que senti les nostres fretures de renovació, de desinfectar la putrefacció que ens ofega.

El deslliurament ha estat tan ràpid que no ha donat lloc a encarregar-li una panera amb flocs i cintes. Us prometem, però, que en el segon o tercer número, amb bona col·laboració de tots, anirà presentat amb títols ad hoc per a les seccions i portada.

També ens comprometem a no sortir anònims; hi haurà articles amb signatura al peu, i no se'n publicarà cap que no hagi vingut amb aquest requisit, malgrat s'editi amb pseudònim.

Convidem als joves gironins i als homes fets, d'esperit jove, a combatre costat per costat per arribar victoriosos on l'allau de la història ens mena.

LA REDACCIÓ

Voleu res més suggestiu que una plana per omplir?

El nostre itinerari. Voleu res més prometedor que un espai verge que es vol manifestar amb tots els ressons braus de la vida gironina?

bloc de notes

1

En aquest bloc hi publicarem totes aquelles noves i fets que cal recordar. No en volem fer ni un niu de xafaderies ni de personalismes. Convidem a col·laborar-hi mentre es guardi el respecte degut a la casa particular, ací volem publicar les esclavissades de la gent, quan són relacionades amb l'actuació pública, i encara mentre vinguin redactades sense l'apassionament del despit, de la intolerància o de la mala fe.

L'humorisme i la picardia catalanes hi tenen duana franca.

2

Sempre que hem preguntat quin era el programa del Centre d'Unió Republicana, els directius del comitè polític ens han dit: el de l'any 1923. Per això el reproduïm perquè se n'enterin tots els ciutadans i socis de C. d'U. R. que no el recordin. Val la pena de llegir-lo i meditar-lo. Es tot un gran programa i fet a l'any 1923.

3

Sabem que el Secretari del Comitè polític del Centre d'Unió Republicana, ha dimitit.

Per què?

4

Pactes fan lleis: si hi ha coalició, votar en blanc és un manament poc recomanable. En tot cas no cal esperar a que troni per decidir-se a treure el paraigües.

5

dues interpretacions

BAN, segons el diccionari català, vol dir «edicte públic» o sigui aquestes paperetes que es planten pels carrers manant i pregant quelcom, i que solen enlletgir les façanes.

BANDOL, significa facció, partit, parcialitat.

Així en els **bàndols** que publicava l'alcalde Sr. Coll, ja hi havia el partit pres des del seu bàndol? o era una distracció d'impremta?

Per fer catalanisme hem de començar a aprendre a manejar la llengua catalana. Que nosaltres novells, ignorem certes qüestions lingüístiques.....

6

sota el titulars "L'Organització de la democràcia catalana" "La Rambla" publica una informació que reproduïm:

«Només, com a punts més interessants dels resultats de la Conferència d'Esquerres Catalanes—que, cal dir-ho, trobà un excel·lent acolliment en nombrosos sectors radicals del republicanisme català—caldrà assenyalar:

El naixement del nou partit d'«Esquerra Republicana de Catalunya», després de laborioses discussions entre la majoria

i una minoria de delegats sobre si calia anar a la formació d'un partit únic o bé a una conjunció de forces federades amb un programa mínim comú d'actuació política. La formació d'un partit únic obtingué finalment una majoria de sufragis rotunda—i encertada, a la nostra manera de veure. Les possibilitats d'actuació i d'eficàcia d'un sol partit, amb una sola direcció i una estructura única, sempre seran més amples i segures que no en un organisme inconcret que serveixi de nucli a una conjunció, coaligació o com vulgui dir-se, de forces disperses i amb ideologies diferents quan no oposades. L'experiència és massa eloqüent en aquest sentit perquè calgués, ara, tornar a caure en una solució que a la llarga no és tal solució. El que calen, i en aquest moment més que mai, són organismes vastos i disciplinats, amb programes concrets definits i amb actuacions precises i clares.

* * *

El Directori del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, aprovat per aclamació després de llarga discussió—estesa a dues sessions—sobre la conveniència o inconveniència que hi figuressin noms pertanyents a altres organitzacions polítiques espanyoles, quedà constituït pels senyors Francesc Macià, Marcel·lí Domingo, Jaume Aiguader, Lluís Companys i J. Lluhí i Vallescà.

Com a representants adjunts foren nomenats els senyors Ignasi Iglésies, de Tarragona; Miquel Santaló, de Girona; Joan Casanoves, per Barcelona «provincia»; Pere Comes, per Barcelona Ciutat, i R. Palacín, de Lleida, dels quals els senyors Iglésies i Santaló feren constar que el seu nomenament no podien de moment acceptar-lo de ferm, sense que les respectives agrupacions els aprovessin.

* * *

La Rambla vol presentar la seva salutació cordial als homes del Directori del nou Partit. En fer-ho, però, un deure de lleialtat ens obliga a fer alguna reserva a aquesta dualitat política que suposa concretament un dels noms elegits per al Directori de l'«Esquerra Republicana de Catalunya».

Parlem—és clar—del nostre amic particular Marcel·lí Domingo, membre destacadíssim del Partit Republicà Radical Socialista de Madrid. La seva elecció, pel que vam poder constatar, ja provocà en l'assemblea de la C. d'E. C. un llarg debat i pitjor encara, una situació neguitosa.

Hem dit «el nostre amic Marcel·lí Domingo», i volem repetir-ho. Nosaltres, catalans i republicans, sentim pel «líder» republicà tots els respectes i totes les admiracions. La seva actuació, neta i noble tothora, no pot merèixer de nosaltres més que elogis. Que constí ben bé això. Si diem el que diem, no és per fetixisme ni per xovinisme. Ho diem, purament i simplement, perquè temem que la seva presència en un partit netament català—si no fos així no hi veuríem entre altres, a

Don Francesc Macià—pot produir en determinats moments un estat confusionari, propici a situacions delicades i fins desagradables, que posin en perill—i això és el que més ens preocupa—la necessària unitat de pensament i d'actuació dintre l'«Esquerra Republicana de Catalunya».

Nosaltres, que hem elogiat sempre, i àdhuc encoratjat totes les aliances sobre punts concrets i totes les simpaties envers les forces democràtiques espanyoles, en les quals Domingo té un relleu senyaladíssim i amb les quals ell mateix ha servit de nexa moltes vegades, no sabríem aplaudir el fet que el nom del «líder» tortosí figuri en el Directori del nou partit català i, alhora, en el Consell del P. R. R. S. de Madrid. Ara més que mai—això sí—cal la màxima intel·ligència, la màxima cordialitat entre totes les democràcies peninsulars; ara més que mai, però, també, cal que les forces polítiques que han d'enquadrar-se demà en una nova organització republicana i federal de l'Estat renovat restin ben delimitades, ben personalitzades, ben dibuixades.

No parlem, repetim-ho, per fetitxismes de casta ni per puerilitats de sardanista: parlem per una màxima eficàcia civil de les forces polítiques i perquè temem que la presència de Marcel·lí Domingo en el Directori del Partit d'Esquerra Republicana—democràcia catalana—pugui, en un moment donat, entrebancar la seva harmonia i la seva marxa».

7

Article fonamental del reglament del Centre d'Unió Republicana, de Girona.

CAPÍTOL I

Article 2^{on} «En aquesta entitat hi caben tots els ciutadans d'aquesta capital i fora d'ella que professin les idees republicanes, sense distinció de matisos; l'entitat serà política social instructiva i d'esbarjo». Ho recordem per si algú se n'hagués descuidat o per si ho ignoren els ciutadans de Girona.

8

Salvador Albert, R. Noguer i Comet, Isidre Riu i Puig Albert de Quintana, Josep Irla, Miquel Santaló, J. Puig Pujades Josep Fàbrega i Llorens Busquets, com a president del Centre d'Unió Republicana, signaren el manifest a l'opinió, publicat l'any 1923, ratificat l'any 1930. Llegiu-lo i treieu conclusions de la política municipal, provincial, nacional i estatal que assenyala als representants nostres a les corporacions públiques.

9

Salut Avi Macià: Es un deure de tots, el recordar-vos a cada moment i per això els joves que avui llencem aquesta fulla al carrer, hem cregut imprescindible donar-vos des d'ací la nostra benvinguda a Catalunya perquè us necessitem a prop perquè sou la joventut, i amb vós podem creure i guiar-nos.

Nosaltres us esperem a Girona per dintre pocs dies perquè amb sols la vostra presència desperteu als que encara estan adormits i feu que els «vells», els del fatídic seny, sentin l'esperit de joventut que representeu i ens deixin els destins de la nova generació, que és de Catalunya i de l'obrer.

Amb els braços oberts us esperem.

10

Hi havia un personatge que rodava tant de pressa per anar a l'Ajuntament que es va mossegar el coll.

11

Diu *La Ciudad* que els Monàrquics perderan les eleccions perquè no s'entenen. Serà que els falta un diccionari català—castellà o castellà—català d'en Rovira i Virgili? Ens ho esperàvem. Tants caps, tants barrets. A la Lliga pel que pugui venir són bilingües i bicamerals. Tenen palau a Madrid i casa pairal a Catalunya: d'això se'n diu nadar i guardar....

Es un joc que no recomanem als nostres companys de partit. Ja ho deia en Calderón de la Barca *Casa con dos puertas mala es de guardar*. Nosaltres som del mateix parer, amb una en tenim prou. Amb els canvis de temperatura d'aquests dies que passem, val la pena d'evitar el perill dels refredats.

12

Fem una subscripció per comprar tres diccionaris ortogràfics catalans d'en Pompeu Fabra: un per nosaltres, un per *El Corn* i un altre per *El Autonomista*. Els de l'Ajuntament que se'l comprin amb els saldos de la plaça-mercat. Per *El Diario de Gerona* li comprarem una capsalera en català, i al *Clarinet*, una ullera de llarga vista per ovirar l'actuació de certes personalitats d'extra-radi, això si ens sobren quartos.

13

ciudadà i servidor

ciudadà, Es aquell home posseïdor dels drets de ciutadania i que vol fer-los respectar. El representant del ciudadà a les corporacions públiques és el prohóm que defensa els interessos de la ciutat: cultura, higiene, ordre, progrés, enfront dels quatre desaprensus que van als municipis a passejar la barra, o la vanitat o mangonejar pel seu benefici.

cacic, nom donat al paràssit que intervé amb ús i abús en la política i administració de la cosa pública. Són els demagogos del favoritisme, els que prometen l'oro i el moro, solen oferir duros, donar puros i prometre empleus oficials, amb la condició de fer dels ciutadans xais del seu remat.

servidor, és aquest ni tu ni vos que rastreja, s'amolla a fer de *lili del bulldogg* del despotisme per tal de poder arregar algun os.

14

català republicà

Som catalans que volem la república o republicans que volem ésser catalans.

Republicans. Existeix una mena de republicans que només s'entretenen a combatre el republicanisme; com si no tinguéssim prou feina amb la monarquia. Dubteu de la flamarada d'aquests que volen ésser més republicans que el seu veí. El nom és una cosa i els fets en són d'altres.

15

Llegiu dues vegades cada nota i sospeseu l'extensió penetrativa dels mots *vedette*.

16

«No parlem de coses mortes» frase cèlebre del Sr. Tordera en una reunió de Consistori en la qual es liquidava la primera dictadura de l'Ajuntament.

17

Se'ns diu que el valent setmanari *L'opinió* dintre de poc apareixerà bisetmanal; nova que ens plau per ésser una bona prova de la tendència esquerrista del poble.

un document històric i vigent

191931

girona, primer d'agost de 1923

Nosaltres, els redactors d'aquest portaveu, hauriem elidit els impropis que s'han murmurat de l'actuació impresa. Per a després són els recursos diplomàtics que han de fer guanyar la política noble, i la llestesa i intel·ligència dels homes directius, del «Centre d'Unió Republicana», perquè sabem per altres experiències, que l'apassionament polític desborda el sentit comú i fa dir coses que han d'imposar les coses de raó. Fora emboscades i paranys! Això és pels caçadors del caciquisme. Nosaltres que necessitem llengua moltes niceses que el seny reflexiu rebutja per absurdes. Més encara. La política de bàndols, amb els seus partits presos, superbargir sospites i recels anem a plantejar una resolució única. Diuen que a grans mals grans remeis. anar a la brega per a guanyar, sigui com sigui, i els obliga a emprar la tàctica de no mirar prim ni en difamar ni en tenir escrúpols a les eines de combat que s'empunyeguen. Per aquest motiu i no per cap d'altre, hauriem tirat terra a la foguera d'encenalls que s'abrandaixir perquè és de justícia i l'hora oportuna del traspàs. Hem de comprendre que el malentès prové de fanatismes de bona fe. Ben per tal d'escalfar els ànims d'aquest públic indiferent, espantadís i apàtic que només es recorda dels drets de ciutadania i que existeix sense sentir, no és el moment de seguir un cabdill amb els ulls clucs, ni d'entretenir-nos amb susceptibilitats femenils, sinó que és l'hora deure humà quan es belluguen els interessos creats per unes eleccions. Assentem la nostra disconformitat amb els cridaners i bocaneros que actuen, és l'hora de portar a la pràctica totes les idees nobles a què aspira l'home biològic i social. que negligeixen actuar en les entitats polítiques d'oposició, d'avançada, amb l'especulació de no quedar mai malament amb els senyors que tenen la paella pel mànec, i, no obstant, es creuen autoritzats per a censurar o mossegar a la gent que amb l'estoïcisme dessembla del partit no l'ha rectificat, el volem fer respectar. No és prou del dia, certament, no passen vuit anys d'opressió, com un son, convençuts sumen l'esforç de cada dia per avançar cap a una nova Era. També apostrofen els homes directius que amb cert egoisme conté aquells postulats que tot individu d'una geografia determinada pot acceptar amb el cor a la mà. Doncs bé, que el ratifiquin —qui no es deixa encegar per les seves passions— fan ús d'aquesta influència i prestigi que dona dir-se home d'esquerra, com si l'honorablement amb la seva signatura, tots els homes que van a la lluita. Aquestes planes ho esperen. Avancem que es farà, i el públic tindrà que té a tothora el perill per policia, no podés adalarar-se i seguir viaranys equivocats que nosaltres hem d'interceptar tant que compromet dels representants d'un partit quina norma és la justícia i la raó. Amb una interpretació clara i catalana d'aquell programa tinguin d'abusiu. isat en el federalisme de Pi i Margall i en els nacionalismes naturals, es pot traçar l'itinerari comarcal, nacional i estatal a seguir, sense

Aquestes noves aportacions no ens haurien estimulat, si esdeveniments anteriors, molt més greus, observats i comprovats, no ens haguessin posat a l'aguait, en espectació reivindicadora. Hem constatat una direcció obceçada que porta a tergiversar l'actuació política, que fa que les normes democràtiques i de sentit comú que abans eren lleis, sembla que facin nosa per arribar a una fita ignominiosa. Demanem s'accepti aquesta responsabilitat, per donar entenent als ciutadans de Girona que no aniran al consistori uns certs pels que amb tota la bona fe—joves i adults—hem acatat les ordres justes del partit. Encara es complica més. Tots els ciutadans de Girona democràtica posaren els seus desitjos de renovació en els homes de conducta rectilínia d'aquest «Centre» perquè liquidessin les negligències passades no és la revenja verinosa sinó l'obligar a treballar bé i amb claretat perquè ens demostrin la nostra errada. entrebanes que s'oposaven a l'avançada, i evitessin un retornar a la corcada política, al despotisme dictatorial. Han restat decepcionats. La capelleta del partidisme, el dir una cosa i pensar i fer-ne una altra, l'obscurantisme, el negar el dret de votar, han recordat aquell partit, integrat per elements escollits i elegits en assemblea i entre els quals no poden figurar-hi els regidors, més que com a temps passats, amb les mateixes misèries i vexacions. El vot de confiança del poble ha esdevingut de malfiança i el descoratjament ha format els formadors. prendre resolucions desencaixades, que aspiren a portar una desavinença, l'abstencionisme, la guerra entre companys de causa.

Nosaltres denunciem aquests fets, que es diuen en veu alta i que la premsa ha callat, com si no fos parlant que la gent s'entén, perquè tenim una comprensió més clara de la política activa. Les posicions i les idees s'han de definir concretament donant

Un mancament no pot existir més que per causes fora de raó. Tenim, doncs, el que volíem: assegurar que els ideals squerrans nostrats, es realitzaran en la vida ciutadana.

El poble i els candidats han de donar la balança i la cara.

el directori del "partit republicà federal nacionalista de les comarques gironines" a l'opinió

D'ençà del frustrat intent de coordinació dels partits d'esquerra catalana per a una acció conjunta, el republicanisme de les comarques gironines aspirava a la reorganització de les seves forces davant la transcendència dels problemes plantejats en els nostres dies.

Per a dur-la a cap, fou convocada l'Assemblea que es va celebrar a Girona el 29 de juny d'enguany.

El Directori elegit pel vot unànim dels nombrosos concurrents a l'acte, s'honora exposant avui publicament la tendència i finalitat de la novella agrupació denominada PARTIT REPUBLICÀ-FEDERAL NACIONALISTA CATALÀ.

Fonament de la nostra ideologia, és la doctrina d'En Pi i Margall en l'ordre humà, en el polític, en l'administratiu, en l'econòmic, en el social i en l'internacional, adaptada, però, en alguns d'aqueixos espectes, a les modalitats dels temps presents.

Perquè en l'ordre internacional, volem la civilització dels pobles incultes no per la for-a, sinó per la colonització pacífica i l'establiment de relacions mercantils, considerant inviolable el sòl

de les pàtries alienes com el Nord d'Àfrica i propugnem l'urgent rescisió dels tractats centralistes, avui com sempre, de les quals les oligarquies de dominació, exigeixen o consenten el sacrifici de milers de vides i l'esmerç de sumes quantiosíssimes.

Essent la qüestió social, el profetitzà En Pi i Margall, el crit de guerra del segle XX ho fou del segle XIX la qüestió política, nosaltres,—inspirant-nos en la noblesa de sentiment i en l'esperit de justícia del republicanisme—, admeterem tot ço que, al nostre entendre, pugui contribuir a decidir-la sense sang. Convençuts que les lleis actuals, que tenen d'injustes i anacròniques distancien inhumanament cap als treballadors, apoiarem sense vacil·lar totes les reformes, més radicals, que tendeixin a la complerta anul·lació de l'autoritat i del domini dels favorescuts sobre els desheretats. Reconeixent, però, que l'emancipació dels obrers ha d'ésser dels obrers mateixos» i consagrant la major atenció

a l'estudi dels problemes socials, no pretindrem pas, des del nostre camp, traçar notes ni senyalar orientacions a les classes treballadores en ço que els és privilegi, limitant-nos a contribuir lleialment i abnegadament, amb els mitjans propis, a la possible realització de les llurs iniciatives.

Pel que es refereix a la qüestió catalana, no mirem ni amb hostilitat ni amb recel, sinó més aviat amb respectuosa atenció l'actual renaixement del nacionalisme radical, previst per En Pi i Margall i en els darrers dies de la seva gloriosa vida, tot fent constar que NI EN EL PARTIT REGIONALISTA, NI EN EL CATALANISTA, NI EN EL FEDERAL,—QUE PER A LA REORGANITZACIÓ DE L'ESTAT TENEN UN MATEIX PROGRAMA,—NO HI HA CAP PENSAMENT D'INDEPENDÈNCIA deia, sense abdicar, però, ni poc ni molt dels seus principis més ningú no pot assegurar, avui, que aqueixes aspiracions algú dia no prevalleixin. La pèrdua de les nostres darreres colònies ens ha fet veure com passen a ésser possibles coses que ahir no ho eren. L'agitació

creixent de les idees, l'entusiasme que desvetllen els homes que s'alcen i batallen per llur independència, circumstàncies exteriors imprevistes, fan possible i fàcil ço que abans semblava inassequible.

Nosaltres volem la implantació total i simultània, en son doble aspecte d'intensitat i extensió de sobirania, de l'Estatut de l'Autonomia, integral de Catalunya, aprovat per l'Assemblea de la Mancomunitat i per les representacions parlamentàries de la nostra terra. Amb fermesa i desinterés, emprant els procediments que les circumstàncies exigeixin, lluitarem per la constitució de l'Estat Català Autònom, tot mantenint íntegrament, les reserves d'índole doctrinal fetes pel representant de les esquerres en confeccionar-se l'Estatut. I rebutjarem per deficient inadequada, tota proposta fragmentària i de caràcter general, dimanant del centralisme uniformista.

Mai per mai no col·laborarem amb els governs de la Monarquia espanyola, els quals, sense excepció, per motius inconfesables, oposen la indiferència, el menyspreu, l'amenaça o la força bruta a les reivindicacions de Catalunya; puix si no ens en privessin les nostres conviccions republicanes, ens ho privaria en absolut la nostra dignitat de catalans. Declarem, a més a més, que tampoc no apoïarem un règim republicà que no reconegués a Catalunya el dret de governar-se a sí mateixa.

Si un dia fos consultat el poble de Catalunya sobre el règim a adoptar, de fàcil definitiva, en relació amb altres pobles peninsulars, nosaltres, demòcrates de cor, despallats de tota intransigència dogmàtica, de tot exclusivisme partidista i de tota mira personal, acataríem la voluntat de la majoria.

Mentrestant contribuïrem, perseverants i entusiastes, al resorgiment, a la intensificació i difusió, en tots els seus aspectes, de la genuïna cultura catalana, per virtut de la qual, indefectivament, assoliran esplendorosa revelació les característiques essencials del nostre poble i la màxima eficiència de les puixants energies.

Ens captindrà alhora de la cultura universal, estimant-la en la seva indiscutible vàlua. I, així mateix, amant intensament com a catalans i com a homes, els magnes ideals de Llibertat i Justícia, ajuntarem de bon grat el nostre esforç a tot altre que tendeixi a accelerar llur triomf definitiu arreu del món.

Més atents a la qualitat que al nombre dels nostres companys de lluita aspirem a què els elements integrals de la novella agrupació posseeixin abastament dots d'austeritat i civisme, per tal que la llur actuació, qualsevol que sigui el lloc on s'exerceixi, respongui a l'elevació de la nostra idealitat i a la noblesa dels nostres propòsits.

Arreu de Catalunya hi ha nombrosos i entusiastes nuclis que comparteixen essencialment la nostra ideologia. A tots els adreçem una fraternal salutació, esperant l'hora d'una acció conjunta que contribueixi eficaçment a la realització de les nostres comuns aspiracions.

Girona, primer d'agost de 1923

Salvador Albert, diputat a Corts., R. Noguera i Comet., Isidre Riu Puig., Albert de Quintana., Josep Irla., Miquel Santaló., Diputats a la Mancomunitat., J. Pujades, president del Comitè Comarcal de la U. F. N. R. de l'alt Empordà., Josep Fàbrega Pou, president del Comitè Comarcal de la U. F. N. R. del Baix Empordà., Llorens Busquets, president del «Centre de U. R. de Girona».

podrem transigir amb els homes-representació però no abdicarem mai les nostres idees clares i catalanes, ni deixarem de bescantar les actuacions equívokes

**Penya els 13
QUÈ FARÀ ?**

**qui s'ha compromès,
que demostri que sap
sortir-se'n amb lleialtat
al nostre ideari**

REPUBLICANS !!!

Guia de Gerona

l'opinió ciutadana exigeix que es digui què faran i com. Per estudiar si és possible o si ens convé. Per exigir responsabilitats als mancaments

Un específic ?

Una recepta ?

Farmàcia Ribas

notes polítiques

votar

Per disciplina del partit votarem la candidatura republicana. Votar en blanc o en contra és rebaixar la força del republicanisme i exposar-lo al fracàs.

Votar no vol pas dir combregar amb rodes de molí. Votarem per exigir que segueixin ben drets el camí que assenyalava el nostre programa.

És així com hem de fer valdre la nostre ciutadania.

homes nous

Les carbasses encara que siguin de l'anyada, son més que carbasses? Tants rabequets com ens presenten en les candidatures d'enguany! N'hi ha per tots els paladars i de tots els colors: ens sembla que sinó tanquen els col·legis abans d'hora, com fan amb la Universitat, hi haurà moltes desil·lusions.

Més que homes nous el que cal són idees noves; actituds d'avançada; sistemes intel·ligents, i ganes d'obrar clar i català.

Es blasma el caciquisme aliè amb paraules de democràcia, i molt sovint caldria saber-lo aplicar a la pròpia actuació.

**joventut republicana
convida a tots els seus socis a la reunió
general extraordinària pel dia 10 d'Abril (dimecres) a dos quarts de deu de
la nit, per assumptes interessantíssims.
la junta**

60.000.000 de dòlars

Sánchez Roman ha denunciat el govern Aznar al Tribunal Suprem, pel consorci bancari fet amb la Banca Mòrgan, de 60 milions de dòlars. Hi ha gran expectació per tractar-se d'un afer estatal que solament unes Corts constituïdes legalment han d'aprovar.

Es tracta d'una operació del senyor Ventosa que ens posa sota les grapes de l'imperialisme ianqui, i quin únic objectiu és afiançar coses que s'enderroquen.

actituds que cal imitar

Madrid. «A nadie creo que se le ocurra volver al disparate de una dictadura, después de la pasada.» General Burguete, president del Consell Suprem de Guerra i Marina.

El destituiran del seu càrrec?

S'ha publicat la candidatura de l'aliança republicana socialista en la qual es presenta a les personalitats que signaren el manifest revolucionari i elements obrers. Un bon exemple pels cabdills de Girona.

ciutadans de girona!

Hem d'interceptar la labor negativa dels ajuntaments que van contra la ciutat.

No és suficient exigir responsibilitats de les anomalies administratives. Cal exigir l'aprovació d'un pla únic d'urbanisme, d'higiene, de millores, per tal de liquidar d'una vegada aquest vergonyós espectacle que fa de les coses urbanes un joc de fer i desfer, un niu de favoritisme, en perjudici del progrés, bellesa i sanejament de Girona.

Degut a no tenir un projecte complet i seriós per a l'urbanització de la Girona nova ens trobem que cada nou Ajuntament anul·la l'obra anterior; les calçades dels carrers es renoven per imposició; els edificis es reconstrueixen amb anarquia arquitectònica i d'alineació; es monten i desmonten balaustres monumentals, jardins i edificis; s'arrabassen arbres per fer-hi «mones de pasqua»; es maseguen els voravies o es deixen sense enllosar. Resumim: S'empastifa la ciutat, tant necessitada d'un seny ordenador per assolir la plenitud a què els gironins som mereixedors.

L'ensenyament primari i l'educació professional són elidits amb premeditació. No tenim ni escoles públiques suficients, ni adequades, ni ben repartides per a la població escolar. Cal anar a la creació d'un «Patronat Escolar» com el de Barcelona per tal de satisfer les necessitats d'una cultura adaptada a les valors i facultats del nen i del jove gironí.

Si ens interessa vetllar pels alts interessos de la ciutat hem d'exigir als representants de l'Ajuntament un programa de les millores que projecten i els mitjans amb què les realitzaran. En el proper número farem un estudi documental i iniciarem un plebiscit popular i obrirem una enquesta entre els arquitectes, metges, i gent de representació de Girona per tal de què aquest nostre projecte es posi a la pràctica.

cultura gironina

L'Ateneu de Girona, porta ja dues victòries en el transcurs del present curs en profit de la ciutadania de Girona. L'organització d'un curset de filosofia a càrrec del professor català Serra i Hunter i la d'un curs de llengua catalana explicada per Mossèn Jordà el culte professor de l'Escola Normal de Mestres.

notes de carrer

Saludem cordialment als nobles companys de *El Sol* i *La Voz* que abans d'ajupir-se a les exigències dels monàrquics capitalistes, han preferit allunyar-se dels diaris que ells pujaren.

El Sol i *La Voz* no són ja els portaveus del poble.

No els compreu! Refuseu-los!

amnistia!

amnistia!!

amnistia!!!

IMPREMTA DE VICENS CABRUJA; RONDA FERRAN PUIG, 7, GIRONA

SASTRERIA MATEU
LE DERNIER CRI de la moda actual

Rambla Verdager. 4 i Creuada, 1

GIRONA

Fàbrica nacional de màquines per a escriure

BARCELONA

Hispano-Olivetti

Sucursal a GIRONA:

Plaça Constitució, 13

ACERS POLDI

Representant exclusiu per la província:

MODEST PALAHÍ

Carme, 24

GIRONA

Calçats

Malaret

Rambla Llibertat :: Forsa, 9

"Lo Increïble"

GIRONA

Materials moderns i maquinària per a la construcció. —
Maquinària, eines i accessoris
per a fàbriques de serrar fusta,
tallers mecànics, serrallers,
ferrers, fusteries, etc.; etc.

Transports

Frigola

Per encàrrecs: **Bernardes, 7** (carnisseria)

Pintures

Pintures

Pintures

Pintures

Pintures

DROGUERIA MARTÍ

SASTRERIA
CAMISERIA

els anuncis a

QUINTANA

PLAÇA CASTANYES

avançada

proteïxen un periòdic d'esquerra

expres bar

el millor punt de reunió dels esportius